

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa T. K. S.
przeciwko Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej W. w likwidacji W W.
o uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 5 maja 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powódka zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 5 maja 2016 r. naruszenie art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., naruszenie art.

19 § 2 i art. 24 § 2 i § 5 Prawa spółdzielczego oraz naruszenia art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła oczywistą jej zasadnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Innymi słowy, przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234).

W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów prawnych powołanych w skardze kasacyjnej. Motywy wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie uwzględniają pełnego, leżącego u podstaw zaskarżonego wyroku stanu faktycznego sprawy. Eksponują kwestię częściowego przedawnienia roszczenia wobec powódki, ale pomijają bezsporne uporczywe blisko dwudziestoletnie niewywiązywanie się przez nią ze swego zobowiązania i wcześniej podejmowane uchwały o jej wykluczeniu – uchylane po obietnicach regulowania zobowiązania. W świetle wszystkich dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, nie można uznać za spełnioną w sprawie przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art.

98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 8 pkt 1 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804 ze zm.).

aj